

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **Zdravý Rožnov, z. s.**, se sídlem Habrová 2295, Rožnov pod Radhoštěm, zastoupený Mgr. Pavlem Černým, advokátem se sídlem Údolní 567/33, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) CETIN a. s.**, se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9, **II) Kaufland Česká republika v. o. s.**, se sídlem Bělohorská 2428/203, Praha 6, zastoupená JUDr. Jiřím Ctiborem, LL.M., Ph.D., advokátem se sídlem Václavské náměstí 2132/47, Praha 1, **III) S. M.**, **IV) P. Z.**, **V) Mgr. P. Š.**, DiS., **VI) R. D.**, zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem se sídlem Lublaňská 398/18, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2020, č. j. KUZZL 67560/2020, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení VI) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 11. 5. 2021, č. j. 65 A 1/2021-252,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce ani osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se domáhal zrušení stavebního povolení na obchodní dům společnosti Kaufland Česká republika v. o. s. v Rožnově pod Radhoštěm. Krajský soud žalobu zamítl. Proti tomuto rozsudku podala kasační stížnost osoba zúčastněná na řízení VI) R. D.

[2] Žalovaný ve svém rozhodnutí změnil v podmínkách 11. a 13. a v textu na str. 14 rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 12. 8. 2015, č. j. MěÚ-RpR/22563/2015, a ve zbytku odvolání zamítl a rozhodnutí potvrdil. Byla tak povolena stavba obchodního domu, trafostanice, požární nádrže, reklamního zařízení, přístřešku, zpevněných ploch a retenční nádrže na pozemcích parc. č. st. XA, st. XB, st. XC, st. XD, st. XE, XF, XG, XH a XCH v k. ú. R. p. R. (dále jen „Stavba“).

[3] Krajský soud žalobě spolku Zdravý Rožnov, z. s. nevyhověl, neboť žalobní body nebylo možné věcně posoudit. Žalobce nemohl uplatnit námitku, že nebyly řádně vyhodnoceny vlivy Stavby na emisní zatížení území, napadat stanovisko EIA a namítat umístění Stavby v rozporu s územním plánem v otázce odclonění od sousedících obytných ploch stromy a keři. Tyto námitky patří do řízení územního, v něm byly také uplatněny, vypořádány a podrobeny soudnímu přezkumu, a v řízení o přezkumu stavebního povolení tedy již nemají místo. Námitka brojící proti využití tzv. historického vjezdu z ulice Meziříčská pro staveništní dopravu v řízení před správními orgány nikdy uplatněna nebyla, natož ve stanovené koncentrační lhůtě, a proto se jí nemohl žalovaný zabývat a nemůže tak učinit ani správní soud.

[4] Žalobce i osoba zúčastněná na řízení VI) se předtím bránili žalobami také proti rozhodnutí o umístění stavby a ve věci opakovaně rozhodovaly správní soudy. Poslední, zamítavé rozhodnutí vydal Nejvyšší správní soud dne 18. 6. 2021 pod č. j. 5 As 220/2020-56 (tedy až po vydání napadeného rozsudku týkajícího se stavebního povolení); územní rozhodnutí v podobě uvedené v rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2017 v přezkumu obstálo.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalobce, žalovaného a OZNŘ

[5] Proti rozsudku krajského soudu podala osoba zúčastněná na řízení VI) R. D. (stěžovatelka) kasační stížnost z důvodů, jež podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.).

[6] Stěžovatelka namítá, že krajský soud nesprávně posoudil část žalobních námitek jako námitky patřící do územního řízení. Upozorňuje na § 111 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého stavební úřad při přezkoumání žádosti o stavební povolení ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby. Podle stěžovatelky nelze bez odůvodnění odbýt námitky směřující proti účinkům budoucího užívání stavby. Poukazuje na to, že i stanovisko EIA obsahuje podmínky, které mají být zohledněny ve stavebním řízení. Rozporuje také závěry krajského soudu o tom, že některé žalobní námitky nelze posoudit, neboť byly vzneseny až po koncentraci stavebního řízení. Nesplňuje-li dokumentace požadavky právních předpisů, je-li řešení v rozporu se závaznými stanovisky nebo stavem v území, má to stavební úřad zjistit sám i bez toho, že by to museli namítnout účastníci řízení. Námitku nezákonnosti rozhodnutí nelze odmítnout vypořádat jen proto, že nebyla uplatněna ve lhůtě pro koncentraci řízení.

pokračování

[7] Stěžovatelka následně namítá, že žalovaný nevypořádal její námitky týkající se těžké nákladní dopravy na staveniště v době výstavby. Ve svých podáních namítala chybějící povolení od majitelů parcel, přes něž má vést stavební sjezd, a povolení orgánů státní správy. Dokumentace pro zahájení stavby je tak neúplná, což měly správní orgány zjistit z úřední povinnosti. Stavební povolení nebylo možné vydat bez zajištění staveništních sjezdů a povinností stěžovatelky nebylo na takové vady upozorňovat. Námitky navíc nebylo možné uplatnit ve lhůtě podle § 112 odst. 1 stavebního zákona, protože až po jejím uplynutí došlo k podstatné změně situace (zániku původního vjezdu). Další vjezdy nebyly ve stavebním povolení zajištěny. Teprve během stavebního řízení byla doplněna nová dokumentace EIA (prodloužení původního stanoviska EIA), ke které se ale stěžovatelka neměla možnost během územního řízení vyjádřit, když tento dokument ještě neexistoval. Kdyby krajský soud posuzoval aplikovatelnost citované judikatury na projednávaný případ, nemohl by tvrdit, že stěžovatelka měla uplatnit v roce 2015 námitky směřující proti dokumentu z roku 2019. Podle stěžovatelky krajský soud také vadně posoudil žalobní bod vztahující se k porušení práva na dvojinstančnost řízení. Navrhovala, aby přezkoumal podkladové akty postupem podle § 75 odst. 2 s. ř. s., což však bez uvedení důvodu neučinil.

[8] Stěžovatelka namítá i nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů. Postrádá totiž konkrétní odůvodnění, proč měly být jednotlivé námitky vypořádány v územním, nikoliv stavebním řízení. Obdobné nedostatky spatřuje i ve vztahu k námitce údajně vznesené po koncentraci během stavebního řízení. Navrhla zrušení napadeného rozsudku i napadeného rozhodnutí.

[9] Žalobce se ve svém vyjádření v plném rozsahu ztotožňuje s argumenty stěžovatelky. Navrhuje proto, aby NSS rozsudek zrušil, a pro případ zrušení rozhodnutí žalovaného i přiznání náhrady nákladů řízení před krajským soudem.

[10] Žalovaný ve svém vyjádření souhlasí se závěry krajského soudu, přičemž upozorňuje, že námitkami uplatněnými již v územním řízení se nebylo možné kvůli § 114 odst. 2 stavebního zákona ve stavebním řízení zabývat. Některé části kasační stížnosti má za téměř nesrozumitelné. Stěžovatelčiny námitky byly náležitě vypořádány správními orgány i soudem. Na výhrady směřující vůči vjezdu na staveniště napadené rozhodnutí rovněž reagovalo, byť byly uplatněny těsně před jeho vydáním. Koordinace stavby obchodního domu a rekonstrukce silnice I/35 předpokládaná stanoviskem EIA byla vzhledem k proběhlým správním i soudním řízením znemožněna a rekonstrukce silnice proběhla dříve. Otázku vjezdu na staveniště je navíc možné řešit až v rámci procesu výstavby. Naplánovaný vjezd nebylo možné vybudovat, navíc existoval původní a povolený vjezd na místo stavby, žalovaný tedy neshledal důvod stavební povolení zrušit.

[11] Ve vztahu k prodloužení stanoviska EIA žalovaný připomíná, že stanovisko musí být platné v době vydání rozhodnutí v navazujícím řízení v prvním stupni. Stanovisku by skončila platnost až během odvolacího řízení, stavebník jej však z procesní opatrnosti prodloužil. Podkladem pro stavební povolení však toto prodloužené stanovisko nebylo (stejně jako k němu připojené dokumenty). Ostatně stavba samotná by s ohledem na svůj rozsah v současné době posouzení EIA nevyžadovala. Žalovaný odmítá, že by bylo porušeno právo stěžovatelky na dvojinstančnost řízení. Shodu některých pasáží

napadeného rozsudku a rozsudku téhož krajského soudu sp. zn. 65 A 5/2021 vydaného v řízení, kde byla stěžovatelka žalobkyní, nepovažoval za daných okolností za vadu.

[12] Osoba zúčastněná na řízení II) (stavebník) se zcela ztotožňuje se závěry krajského soudu. Ten správně aplikoval ustanovení o koncentraci řízení, a to jak ve vztahu k zákazu přezkoumávat námitky patřící do územního řízení, tak i ve vztahu k možnosti uplatnit námitky ve stavebním řízení do ústního jednání. Námitky související s vjezdem na stavbu byly také uplatněny až po koncentraci řízení, protože záměr rekonstrukce silnice I/35 byl znám již v územním řízení. V původním územním rozhodnutí jsou uvedeny varianty pro situaci, kdy rekonstrukce silnice I/35 nebude ještě během stavby dokončena, a také kdy naopak již dokončena bude. Dřívější dokončení rekonstrukce tedy není významnou změnou okolností, naopak se s touto eventualitou počítalo.

[13] Závazné stanovisko EIA navíc explicitně nezakazuje využívat historický staveništní vjezd v ulici Meziříčská. Požadavek, aby stavební materiál nebyl dopravován v těsné blízkosti rodinných a bytových domů, splněn byl, protože provoz byl od obytných domů vzdálen desítky až stovky metrů. Stavebník, který se *de facto* vyjádřil souhrnně k námitkám kasační stížnosti podané stěžovatelkou proti napadenému rozsudku i rozsudku sp. zn. 65 A 5/2021, se neztotožňuje ani s ostatními námitkami, a proto navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[14] Nejprve NSS zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že je přípustná a lze ji projednat.

[15] Kasační stížnost není důvodná.

III.A Meze přezkumu

[16] Ještě před vypořádáním kasačních námitek je nutné předeslat, že podání stěžovatelky obsahující kasační stížnost napadá jak v záhlaví uvedený rozsudek krajského soudu, tak zároveň i rozsudek téhož krajského soudu ze dne 11. 5. 2021, č. j. 65 A 5/2021-112. Oba rozsudky přezkoumávají stejné rozhodnutí žalovaného o povolení stavby. V záhlaví uvedený rozsudek tak učinil na základě žaloby spolku Zdravý Rožnov, z. s. a rozsudek č. j. 65 A 5/2021-112 přezkoumal rozhodnutí žalovaného na základě žaloby R. D. Obě žaloby byly zamítnuty. R. D. však byla osobou zúčastněnou na řízení před krajským soudem, jehož výsledkem je v záhlaví uvedený rozsudek, a nyní podala kasační stížnost (žalobce spolek Zdravý Rožnov, z. s. kasační stížnost nepodal).

[17] Předmětem přezkumu krajským soudem ve věcech sp. zn. 65 A 1/2021 a sp. zn. 65 A 5/2021 sice bylo jediné správní rozhodnutí, ale na základě odlišných žalob. Správní žaloba v tomto řízení obsahovala celkem tři žalobní body: tvrzené nesprávné posouzení vlivů Stavby na emisní zatížení území, rozpor projektové dokumentace a rozhodnutí se závazným stanoviskem v otázce vjezdu na staveniště a nedodržení požadavků na výsadbu zeleně vyplývajících z územního plánu a podmínek stanoviska EIA.

pokračování

Oproti tomu správní žaloba v řízení pod sp. zn. 65 A 5/2021 podaná R. D. zahrnuje celkem 14 žalobních bodů, je tedy zřetelně obsáhlejší.

[18] Kasační stížnost obsahuje souhrnnou argumentaci vůči oběma zmíněným rozsudkům krajského soudu, takže reaguje i na vypořádání žalobních bodů uplatněných v řízení pod sp. zn. 65 A 5/2021, aniž by tyto žalobní body byly uplatněny i v tomto řízení. Smísení argumentace vůči dvěma odlišným soudním rozhodnutím kasační stížnosti výrazně ubírá na srozumitelnosti. Nejvyšším správním soudem trvale zastávaná zásada, že podrobnost či obecnost vypořádání kasační argumentace je závislá především na jejím obsahu a kvalitě, se nutně musela promítnout i do odůvodnění tohoto rozhodnutí (viz např. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, odst. 32, či rozsudek NSS ze dne 15. 7. 2021, č. j. 1 As 132/2021-30, odst. 11).

[19] Za této situace Nejvyšší správní soud ani nepovažoval za vhodné spojit obě stěžovatelkou podané kasační stížnosti (obsažené v jediném podání) ke společnému projednání, jak požadovala. Pro různost a částečnou protichůdnost žalobních bodů uplatněných jednotlivými žalobci tak ostatně předtím neučinil ani krajský soud a vydal samostatné rozsudky.

[20] Jelikož je kasační stížnost značně nepřehledná, bylo nejprve třeba ujasnit, co bude předmětem přezkumu v této věci. V prvé řadě Nejvyšší správní soud „vyřadil“ ty námitky, které se vůbec nevztahují k otázkám, jež krajský soud řešil v řízení o žalobě spolku Zdravý Rožnov, z. s. pod sp. zn. 65 A 1/2021, ale stěžovatelka je v roli žalobkyně učinila předmětem paralelního řízení pod sp. zn. 65 A 5/2021. Do této skupiny patří námitky vadného posouzení žalobního bodu o porušení práva na dvojinstančnost správního řízení a neprovedení přezkumu podkladových aktů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. Stejně tak se nelze nyní zabývat důvodností argumentace, že stěžovatelka výhrady k dopravě na staveniště nemohla uplatnit ve lhůtě pro koncentraci řízení z relevantních důvodů, neboť krajský soud v napadeném rozsudku odmítl vypořádat námitku žalobce ke staveništní dopravě proto, že ten ji ve stavebním řízení neuplatnil vůbec. Vůči tomuto závěru se však žalobkyně nevymezila. Uvedené námitky jsou v této věci nepřípustné podle § 104 odst. 4 s. ř. s., protože představují jiné důvody než důvody uvedené v § 103 s. ř. s.

[21] Osoba zúčastněná na řízení sice není omezena § 104 odst. 4 s. ř. s. v tom smyslu, že by se její kasační stížnost nemohla opírat o důvody, které neuplatnila v řízení před soudem, ač tak učinit mohla (rozsudky NSS ze dne 2. 7. 2008, č. j. 1 As 5/2008-104 a ze dne 22. 3. 2017, č. j. 6 As 231/2016-40, odst. 18), protože v řízení před krajským soudem není zatížena povinností tvrzení jako žalobce. Zároveň však nemůže rozhojňovat žalobní body (rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2022, č. j. 10 As 542/2021-99, publ. pod č. 4346/2022 Sb. NSS, odst. 29) a je při uvádění kasačních důvodů omezena předmětem řízení, který byl vymezen žalobou. Osoba zúčastněná na řízení nemůže disponovat předmětem řízení (§ 34 odst. 3 poslední věta s. ř. s.). Nemůže tak opustit rozsah přezkumu krajským soudem a přímo polemizovat s rozhodnutím žalovaného (rozsudek NSS ze dne 2. 9. 2021, č. j. 9 As 106/2021-48, odst. 16). Je totiž nutné rozlišit mezi omezením žalobce uvádět v kasační stížnosti nové námitky a povinností argumentovat jen důvody uvedenými v §

103 s. ř. s., a tedy neopustit předmět řízení, který prostřednictvím žalobních bodů vymezil žalobce.

[22] Ve výše zmíněném rozsudku č. j. 10 As 542/2021-99, odst. 32, NSS připustil, aby osoba zúčastněná na řízení před krajským soudem vznesla i námitky, kterými by nezávisle na žalobě zpochybnila správnost důvodů rozhodnutí správního orgánu. Následně také dovodil, že taková osoba zúčastněná na řízení mohla v kasační stížnosti uplatnit námitky, které krajský soud nepřezkoumával, protože před ním nebyly uplatněny (odst. 34). Tyto závěry však NSS přijal s ohledem na specifika soudního přezkumu odmítnutí žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Při postupu podle § 16 odst. 6 věty druhé tohoto zákona má totiž krajský soud nejen postavení orgánu kasačního, nýbrž i orgánu, který může věc rozhodnout samostatně, a může tedy přímo nařídit poskytnout požadované informace a žádné další řízení před správním orgánem se proto nepovede (odst. 31).

[23] Tato ani obdobná situace nyní nenastala. V případě rušícího rozsudku krajského soudu by dále pokračovalo správní řízení, proti jehož výsledku se lze bránit před správními soudy, a není proto důvod aplikovat závěry přijaté ve věci sp. zn. 10 As 542/2021 a rozšířit přezkum napadeného rozsudku i z pohledu otázek, které žalobce krajskému soudu k posouzení nepředložil. Nedostatečnou odpověď krajského soudu na vyjádření, jež stěžovatelka podala jako osoba zúčastněná na řízení, kasační stížnost nenamítá.

[24] Rozsudek ze dne 11. 5. 2021, č. j. 65 A 5/2021-112, kterým krajský soud zamítl žalobu podanou R. D., je ostatně rovněž napaden kasační stížností. Řízení je u NSS vedeno pod sp. zn. 3 As 159/2021 a ve věci dosud nebylo rozhodnuto.

III.B Vypořádání kasačních námitek

[25] Protože stěžovatelka ve své kasační stížnosti uplatnila důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., zabýval se NSS nejprve otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Bylo by předčasné zabývat se právním posouzením věci samé, bylo-li by napadené rozhodnutí krajského soudu skutečně nepřezkoumatelné či založené na jiné vadě řízení s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé. NSS pro stručnost odkazuje na judikaturu ohledně posouzení toho, jaké vady naplňují tento kasační důvod (viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS, či ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, publ. pod č. 787/2006 Sb. NSS). Napadený rozsudek nelze považovat za nepřezkoumatelný.

[26] Krajský soud podle stěžovatelky dostatečně neodůvodnil, proč měly být námitky uplatněny v územním, a nikoliv stavebním řízení. Tato námitka není důvodná. Krajský soud naopak vysvětlil, že obsahově stejné námitky byly uplatněny již v územním řízení, tam byly vypořádány a také podrobeny soudnímu přezkumu. Krajský soud poukázal na konkrétní pasáže rozsudku přezkoumávajícího územní rozhodnutí, kde se těmito otázkám již dříve věnoval. Nejedná se tedy o pouhé konstatování, ale dostatečné vymezení povahy uplatněných námitek.

pokračování

[27] Podle stěžovatelky také krajský soud nedostatečně zdůvodnil, proč námitka vadného projednání staveništní dopravy byla vznesena až po koncentraci řízení, a také se nezabýval tím, že situace na staveništi se postupně vyvíjela – rekonstrukce silnice I/35 proběhla později, stejně tak byla později vydána nová podkladová dokumentace v souvislosti s prodloužením stanoviska EIA.

[28] Tato námitka je také nedůvodná. Předně krajský soud uvedl dostatek důvodů, proč dospěl k závěru, že námitky týkající se staveništní dopravy byly uplatněny po koncentraci stavebního řízení. V odůvodnění konstatoval, že ze správního spisu ověřil, že žalobce tyto námitky před stavebními orgány nikdy neuplatnil, natož aby tak učinil v ohrazené koncentrační lhůtě. Svůj závěr podpořil i poukazem na vyjádření samotného žalobce v replice ze dne 23. 3. 2021, podle něhož námitky týkající se dopravy uplatněné v rámci stavebního řízení směřovaly pouze vůči užívání dokončené stavby (a nikoli tedy k dopravě během výstavby). Vývoj situace na staveništi byl za této situace nerozhodný a krajský soud neměl důvod se mu blíže věnovat.

[29] Ve vztahu k námitce nepřezkoumatelnosti lze shrnout, že krajský soud se vypořádal se všemi žalobními námitkami, jednotlivě je posoudil a v dostatečném rozsahu, přehledně, logicky a srozumitelně zdůvodnil své závěry.

[30] Podle stěžovatelky krajský soud pochybil také tím, že se odmítl zabývat dvěma okruhy žalobních bodů s odůvodněním, že do řízení o povolení stavby nespádají, a měly být uplatněny v územním řízení. Stěžovatelka má za to, že námitky směřovaly vůči účinkům budoucího užívání stavby.

[31] Související závěr krajského soudu je uveden v bodě 16 části D napadeného rozsudku, nikoli v části B, jak tvrdila stěžovatelka (ta obsahuje pouze shrnutí obsahu podání účastníků a osob zúčastněných na řízení). Krajský soud citoval § 114 odst. 2 stavebního zákona stanovící pravidlo, že k námitkám účastníků, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, se nepřihlíží. Poté podrobně vyložil judikaturní závěry vysvětlující rozdíly mezi územním a stavebním řízením, pokud jde o povahu skutečností, které správní orgány zkoumají. Konstatoval, že obsahově shodné námitky byly uplatněny v územním řízení a jejich vypořádání prošlo soudním přezkumem (rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 5. 2020, č. j. 65 A 58/2017-326, odst. 73 – 78, 102 – 104; kasační stížnosti žalobce i stěžovatelky proti němu pak byly zamítnuty rozsudkem NSS ze dne 18. 6. 2021, č. j. 5 As 220/2020-56). Názoru stěžovatelky, že krajský soud svůj závěr o žádnou konkrétní argumentaci neopřel, tak nelze přisvědčit. Stěžovatelka vůči odůvodnění krajského soudu hodnotícím povahu žalobou v této věci uplatněných námitek nic neuvedla, veškeré její výhrady se vztahují k jejím vlastním námitkám vzneseným ve správním řízení nebo v žalobě ve věci sp. zn. 65 A 5/2021 (srov. druhá polovina odst. 1 a dále odst. 2 a 3 části A kasační stížnosti).

[32] Obecně lze dodat, že jak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 12. 9. 2012, č. j. 1 As 107/2012-139, publ. pod č. 2742/2013 Sb. NSS, odst. 34, ani skrze § 111 stavebního zákona nelze překonat požadavek obsažený v § 114 odst. 2, aby námitky, které mohly být uplatněny v územním řízení, také v tomto řízení uplatněny byly. V odst. 35

citovaného rozsudku NSS dodal, že přímé posuzování souladu projektové dokumentace s územně plánovací dokumentací ve stavebním řízení by přicházelo v úvahu pouze u staveb, u kterých není vedeno řízení o umístění stavby – předchozí potvrzení souladu záměru s územně plánovací dokumentací není dáno, a proto je stavební úřad v řízení o povolení stavby povinen tento soulad zkoumat. To se však v tomto případě nestalo.

[33] Důvodná není ani obecná námitka směřující proti vadné aplikaci zásady koncentrace stavebního řízení. Se stěžovatelkou lze obecně souhlasit, že s námitkami spočívajícími v tom, že stavba nebo postup správního orgánu je v rozporu s kogentními ustanoveními právních předpisů, se musí stavební úřad vypořádat věcně, i kdyby byly podány opožděně (rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2019, č. j. 10 As 210/2018-33, odst. 13). Současně je ovšem nutné dodat, že porušení právních předpisů by mělo dosahovat takové úrovně, aby mohlo mít reálný vliv na zákonnost rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 7. 2020, č. j. 4 As 68/2020-53, odst. 31).

[34] Stěžovatelka v rámci této kasační námítky nicméně konkrétně nevymezila, jaké žalobní námitky napadající nezákonnost stavebního povolení nebyly krajským soudem v rozporu s touto judikaturou dostatečně vypořádány. Námitky uvedené v bodě C kasační stížnosti navíc nebyly uplatněny žalobcem, takže od krajského soudu, natož pak od NSS, nelze očekávat jejich vypořádání, jak již soud vysvětlil výše. NSS nepřehlédl, že jedinou námitkou, kterou krajský soud shledal věcně neprojednatelnou kvůli koncentraci v rámci stavebního řízení, byl tvrzený rozpor rozhodnutí žalovaného se závazným stanoviskem. Žalobce v žalobě namítal, že vjezd na staveniště uvedený v projektové dokumentaci a v rozhodnutí je v rozporu se stanoviskem EIA požadujícím vedení těžké nákladní dopravy dál od obydlí. Tuto část však stěžovatelka nijak konkrétně nerozporovala a v kasační stížnosti navázala pouze na svoji žalobní námitku z řízení pod sp. zn. 65 A 5/2021, kde také namítala chybějící dokumentaci k vjezdu na staveniště.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[35] Stěžovatelka se svými námitkami neuspěla. NSS nezjistil ani žádný důvod pro zrušení napadeného rozsudku z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl tedy kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[36] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Obecný princip procesní úspěšnosti pro rozhodování o náhradě nákladů řízení se podle dosavadní judikatury NSS uplatní i ve vztahu mezi osobou zúčastněnou na řízení a dalšími účastníky řízení, je pouze třeba identifikovat, na jaké straně sporu osoba zúčastněná na řízení s ohledem na obsah své kasační stížnosti stála (rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2010, č. j. 2 As 15/2009-242, publ. pod č. 2020/2010 Sb. NSS). V tomto případě se osoba zúčastněná na řízení dožadovala zrušení rozsudku krajského soudu, který vyhověl žalovanému a žalobu zamítl, tudíž v řízení o kasační stížnosti stála stěžovatelka zjevně na straně žalobce, proti žalovanému. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, stejně jako žalobce. Žalovaný sice měl ve věci plný úspěch, nicméně nevznikly mu náklady přesahující jeho úřední činnost. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch

pokračování

nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však žádné z osob zúčastněných na řízení povinnost uložena nebyla a NSS neshledal ani jinou okolnost zvláštního zřetele hodnou, a proto žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2023

Mgr. Eva

předsedkyně senátu

Š
o
n
k
o
v
á